

SLUMRER SØDT I SLESVIGS JORD

Slumrer sødt i Slesvigs Jord,
dyrekøbt den blev ved eder!
Sommeren sit Blomsterflor
over eders Grave breder;
Mindet flyver som en Fugl
hen til Slesvigs grønne Vange,
synger der fra Gravens Skjul
∴ ensomt sine simple Sange. ∴∴

Ensomt, thi de brystne Blik
ingen kærlig Haand har lukket,
ingen Ven jert Haandtryk fik,
ingen hørte Afskedssukket.
Men for Danmark Sukket lød,
for dets Fremtid, for dets Lykke –
hvil da sødt i Jordens Skød,
∴∴ hvil da sødt i Gravens Skygge! ∴∴

Mindets Fugl nu søge vil
tit til eder hen, I kære!
I, som med Begejstrings Ild
stred og faldt for Danmarks Ære!
Ser da Lønner for jert Mod:
Slesvigs Land er atter vundet!
Blodet binder – med jert Blod
∴∴ har I det for evig bundet. ∴∴

Skøn er Døden, som I fik,
ingen skønnere der findes –
derfor vil med vaade Blik
heller ej vi eder mindes;
men hvor danske Hjerter slaa,
og hvor danske Toner klinge,
skal med Stolthed Store, Smaa
∴∴ Fædrelandets Tak jer bringe. ∴∴

H. P. Holst. †

Fig. 40. Enlig Soldatergrav ved Allssund.
Foto: J. Th.